บทที่ 5

การวิเคราะห์ข้อมูล และกราฟ

ข้อมูลที่บันทึกได้จากการทดลองในส่วนของ การทดลองเพื่อหาค่าคอนทราสต่ำสุดสำหรับการมองเห็น(Threshold Contrast) ประกอบด้วย

1. ความส่องสว่างของฉากหลัง
2. ชนิดของตัวกลาง
3. ความส่องสว่างของวัตถุต่ำสุดที่ทำให้เกิดการมองเห็น(Threshold Luminance)ของวัตถุทดสอบแต่ละชนิด

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวทำให้ทราบค่า คอนทราสต่ำสุดสำหรับการมองเห็น (Threshold Contrast)ของวัตถุทดสอบ แต่ละชนิด ที่ค่าความส่องสว่างของฉากหลังต่างๆกัน โดยแยกเป็นการมองผ่านตัวกลาง และการมองโดยไม่ผ่านตัวกลาง

ข้อมูลที่บันทึกได้จากการทดลองในส่วนของ การทดลองเพื่อหาค่าสมรรถนะการมองเห็น(Visual Performance) ประกอบด้วย

1. ความส่องสว่างของฉากหลัง
2. ชนิดของตัวกลาง
3. ความส่องสว่างของวัตถุ
4. เวลาที่ใช้ทำงานการมอง(มองภาพวงแหวนแลนดอลท์ ครบ 1 รอบของการทดสอบ)
5. คำตอบของการทำงานการมองเห็น

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลการทดลองทั้งสองส่วนดังกล่าว เมื่อนำมาคำนวณ วิเคราะห์เพื่อสร้างชุดของข้อมูล 2 ชนิด คือ

5.1.1 ข้อมูลที่ได้จากการคำนวณด้วยแบบจำลองคณิตศาสตร์ (Analytical Data)

5.1.2 ข้อมูลที่ได้จากการคำนวณด้วยผลการทดลอง(Empirical Data)

ค่าฟังก์ชั่นที่ต้องคำนวณทั้งหมด มีดังนี้

ก. Contrast :C

ข. Threshold Contrast :$\bar{C}$

ค. Reference Equivalent Contrast :$\tilde{C}_{ref}$ และ Equivalent Contrast :$\tilde{C}$

ง. Visibility Level :VL

ง/1 โดยวิธีตรง(Direct Method) ซึ่งก็คือข้อมูลที่ได้จากการคำนวณด้วยผลการทดลอง(Empirical Data)

ง/2 โดยวิธีอ้อม(Indirect Method) ซึ่งก็คือข้อมูลที่ได้จากการคำนวณด้วยแบบจำลองคณิตศาสตร์ (Analytical Data)

จ. Relative Task Performance :RTP

จ/1 RTP ที่เป็นข้อมูลที่ได้จากการคำนวณด้วยผลการทดลอง(empirical data)

จ/2 RTP ที่เป็นข้อมูลที่ได้จากการคำนวณด้วยแบบจำลองคณิตศาสตร์ (analytical data)

เมื่อแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ส่วน คือ

5.1.1 **ส่วนที่ 1 EMPIRICAL DATA**

รายละเอียดของข้อมูลที่ได้จากการคำนวณด้วยผลการทดลอง(empirical data) ซึ่งฟังก์ชั่นแต่ละตัวมีความหมาย และวิธีการคำนวณดังนี้

5.1.1.1 **Contrast :C** คือค่าอัตราส่วนค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างความส่องสว่างของวัตถุกับความส่องสว่างของฉากหลัง ต่อ ความส่องสว่างของฉากหลัง

$$C = \frac{|L_o - L_b|}{L_b}$$

5.1.1.2 **Threshold Contrast :$\bar{C}$** เป็นการคำนวณคอนทราส โดยการแทนค่าความส่องสว่างของวัตถุ ด้วยค่า ความส่องสว่างต่ำสุดที่ทำให้เกิดการมองเห็น

5.1.1.3 **Reference Equivalent Contrast : $\tilde{C}_{ref}$ และ Equivalent Contrast : $\tilde{C}$**

เป็นค่าที่แสดงความยาก(Difficulty)ของงานที่ต้องมอง เมื่อค่า $\tilde{C}_{ref}$ ใช้กับเงื่อนไขแสงอ้างอิง และ $\tilde{C}$ ใช้กับเงื่อนไขแสงใดๆตัวแปรที่มีผลกระทบต่อ $\tilde{C}_{ref}$ คือ รายละเอียดของงาน , ขนาด , คอนทราส และความส่องสว่างของฉากหลัง การวัดค่า $\tilde{C}_{ref}$ เป็นการวัดที่ใช้การเปรียบเทียบความรู้สึก(Psychophysical) ซึ่งค่า $\tilde{C}_{ref}$ คือค่า คอนทราสที่วัดได้จริงของ Visibility Reference Task ที่มีค่าDifficulty เท่ากันกับของงาน

(task)ที่ต้องการวัดค่า$\tilde{C}_{ref}$ โดยทำการวัดที่ค่าความส่องสว่างของฉากหลังของงานที่ต้องการวัดค่า$\tilde{C}_{ref}$ ซึ่งค่าDifficulty มีค่าเท่ากับความแตกต่างของคอนทราสที่จุดนั้น กับ ที่จุดเริ่มต้นของการมองเห็น(Visibility Threshold)

เมื่อ C_{ref} คือ คอนทราส ของ Visibility Reference Task

$\bar{C}_{ref}$ คือ คอนทราสต่ำสุดที่ทำให้เกิดการมองเห็น ของ Visibility Reference Task

$\bar{C}$ คือ คอนทราสต่ำสุดที่ทำให้เกิดการมองเห็น ของ งานที่ต้องการวัดค่า $\tilde{C}_{ref}$

C คือ คอนทราส ของรายละเอียดของงาน ณ จุดที่ต้องการวัดค่า $\tilde{C}_{ref}$

จากคำจำกัดความของการวัดค่า $\tilde{C}_{ref}$ เมื่อDifficulty ของงานทั้งสองเท่ากัน

$$C_{ref} - \bar{C}_{ref} = C - \bar{C}$$

$$C_{ref} = \bar{C}_{ref} + (C - \bar{C})$$

Reference Equivalent Contrast :$\tilde{C}_{ref}$ หรือ Equivalent Contrast : $\tilde{C}$ คือ คอนทราส ของ Visibility Reference Task ตามคำจำกัดความ

ดังนั้น $$\tilde{C}_{ref} = \bar{C}_{ref} + (C - \bar{C}) \quad \text{-----(5.1)}$$

หมายเหตุ ตัวห้อย(subscript) "ref" ในสมการที่ 5.1

$\tilde{C}_{ref}$: ref หมายถึง เงื่อนไขของแสงอ้างอิง(Reference Lighting Condition) ซึ่งแทนการมองโดยไม่ผ่านตัวกลาง จึงแทน ref ด้วย N เป็น $\tilde{C}_{N}$

$\bar{C}_{ref}$: ref หมายถึง Visibility Reference Task จึงเป็นการรวมความหมายของ Reference Lighting Condition เข้าไปด้วย ซึ่ง Visibility Reference Task คืองานที่มีรายละเอียดเป็น วงกลม(disc)ขนาด 4 ลิบดา จึง แทน 'ref' ด้วย ' DISC'

สมการที่ 5.1 เขียนใหม่ได้ว่า

$$\tilde{C}_{N} = \bar{C}_{disc,N} + (C_{N} - \bar{C}_{N})$$

Equivalent Contrast : $\tilde{C}$ เป็นการวัดความยากของงาน(Difficulty) เช่นเดียวกันกับ $\tilde{C}_N$ แต่ไม่ใช่การวัดภายใต้เงื่อนไขแสงอ้างอิงจึงใช้สัญลักษณ์ $\tilde{C}_I$ สำหรับการมองผ่านตัวกลางตัวที่ 1 และ $\tilde{C}_{II}$ สำหรับการมองผ่านตัวกลางตัวที่ 2 จากสมการที่ ๖.1 เพื่อหาค่า $\tilde{C}$ จำเป็นต้องทราบค่า $\bar{C}_{Disc}$, $\bar{C}$ และ C ที่ค่าความส่องสว่างของฉากหลังขณะนั้น ซึ่งค่า $\bar{C}_{Disc}$ และ $\bar{C}$ หาได้จากการทดลองในส่วนของการหาค่าคอนทราสต่ำสุดสำหรับการมองเห็น (Threshold Contrast)ซึ่งเป็นการวัดโดยใช้ความรู้สึก(Psychophysical) ส่วนค่า C หาได้จากการทดลองในส่วนของการหาค่าสมรรถนะการมองเห็น(Visual Performance)ซึ่งเป็นการวัดทางกายภาพ(Physical) สมการสำหรับหาค่า Equivalent Contrast เขียนได้ดังนี้

$$\tilde{C}_1 = \bar{C}_{Disc,1} + (C_1 - \bar{C}_1)$$

เมื่อตัวห้อย 1 แทนการทดลองโดยผ่านตัวกลางโปร่งใส

5.1.1.4 **Visibility Level :VL**

ใช้การคำนวณแบบโดยตรง(Direct Method)จากสมการ

$$VL = \frac{C}{\bar{C}}$$

เมื่อ C คือคอนทราสขณะนั้นของรายละเอียดของงานที่ต้องการทราบค่าVisibility Level และ $\bar{C}$ คือ ค่าคอนทราสต่ำสุดสำหรับการมองเห็น(Threshold Contrast)ของรายละเอียดของงานดังกล่าว ซึ่งวัดที่ค่าความส่องสว่างของฉากหลังค่าเดียวกันกับค่าความส่องสว่างของฉากหลังของงานที่ต้องการทราบค่า Visibility Level ให้วัตถุทดสอบแสดงต่อผู้สังเกตุในแบบแสดงภาพวัตถุทดสอบกระพริบเป็นช่วงๆ(Pulse-Train) เป็นเวลา ๐.2 วินาที ทุกๆ 1 วินาที เพื่อจำลองการมองเห็นจริง

5.1.1.5 **Relative Task Performance :RTP**

RTP ที่เป็นข้อมูลที่ได้จากการคำนวณด้วยผลการทดลอง(Empirical Data)

คำว่าสมรรถนะการมองเห็น(Visual Performance)หมายถึงความรวดเร็ว และความถูกต้องในการทำงานการมองเห็น ซึ่งมีวิธีการวัด ,คำนวณ และการเลือกค่าที่ใช้แสดงสมรรถนะการมองเห็นแตกต่างกันออกไป ขึ้นกับความต้องการทราบสมรรถนะการมองเห็นเพื่อนำไปวิเคราะห์สถานะการณ์อื่นๆต่อไป ในส่วนของการทดลองนี้เราบันทึก เวลาที่ใช้ทำงานการมองเห็น 1 ครั้ง(working time :t) และคำตอบของการทำงานการมองเห็น เนื่องจาก

เวลาที่บันทึกได้รวม 'เวลาตอบสนอง' เข้าไปด้วย ดังนั้นสมรรถนะที่วัดได้จึงเป็นสมรรถนะของการทำงาน(Task Performance)ซึ่งมีค่าเท่ากับ ส่วนกลับของเวลาที่ใช้ทำงาน คูณกับอัตราส่วนของ จำนวนคำตอบที่ถูกต้อง ต่อ จำนวนคำตอบทั้งหมด

$$\text{ดังนั้น} \quad TP = (1/\text{เวลาที่ใช้ทำงานการมองเห็น}) * \frac{\text{จำนวนคำตอบถูก}}{\text{จำนวนคำตอบทั้งหมด}}$$

เพื่อความสะดวกในการเปรียบเทียบผลการทดลองในกลุ่มของผู้ทดลองหลายคน จึงใช้ค่า สมรรถนะการทำงานสัมพัทธ์(Relative Task Performance :RTP)

$$RTP = \frac{\text{สมรรถนะการทำงาน}}{\text{สมรรถนะการทำงานสูงสุด}}$$

$$= \frac{TP}{TP_{max}}$$

เมื่อนำค่า RTP มาพลอตกราฟกับค่า ลอกการิธึมของVisibility Level(logVL) โดยให้แกนตั้ง(ordinate) แทนค่าRTP และแกนนอน(abcissa)แทนค่า logVL จะได้กราฟที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง logVL และ RTP ของงานสำหรับทดสอบการมองเห็นเพื่อใช้เปรียบเทียบกับกราฟชนิดเดียวกันที่พลอตจากข้อมูลที่ได้จากการคำนวณด้วยแบบจำลองคณิตศาสตร์ (Analytical Data) เพื่อหาค่า Task Demand Level :D และ Critical Component Weight :W_{12s}

5.1.2 **ส่วนที่ 2 ANALYTICAL DATA**

ในส่วนนี้ฟังก์ชั่นที่ต้องคำนวณคือ

5.1.2.1 **Visibility Level** (แบบจำลองคณิตศาสตร์ชุดที่ 1)

5.1.2.2 **RTP** (แบบจำลองคณิตศาสตร์ชุดที่ 2)

เพื่ออ้างถึงงานสำหรับทดสอบสมรรถนะการมองเห็น จึงต้องมีการกำหนดคุณสมบัติประจำตัวให้แก่งานสำหรับทดสอบสมรรถนะการมองเห็นด้วยพารามิเตอร์ 2 ตัว คือ

1.ความยากของงานที่ต้องทำ(Task Demand Level :D)

2.สัมประสิทธิ์น้ำหนักของส่วนที่สำคัญ(Critical Component Weight :W_{12s})

พารามิเตอร์ D และ W_{123} เป็นตัวกำหนดรูปร่างกราฟสมรรถนะการทำงาน(Task Performance Curve) ซึ่งอันที่จริงเราพอจะทราบค่าคร่าวๆของคุณสมบัติประจำตัวของงานสำหรับทดสอบสมรรถนะการมองเห็นได้จากกราฟสมรรถนะการทำงานซึ่งได้จากข้อมูลที่ได้จากการคำนวณด้วยผลการทดลอง(Empirical Data) แต่เพื่อให้ได้ค่า พารามิเตอร์ D และ W_{123} ที่มีค่าเป็นตัวเลขที่ถูกต้อง เพื่อนำไปใส่ลงในแบบจำลองคณิตศาสตร์ เพื่อให้จำลองงานสำหรับทดสอบสมรรถนะการมองเห็นได้อย่างถูกต้อง จึงต้องดำเนินการโดย นำแบบจำลองคณิตศาสตร์สำหรับงานทั่วๆไป(หมายถึงการใช้งาน แบบจำลองคณิตศาสตร์ชุดที่1 ร่วมกับ แบบจำลองคณิตศาสตร์ชุดที่2)มาใช้ สร้างข้อมูลที่ได้จากการคำนวณด้วยแบบจำลองคณิตศาสตร์ (Analytical Data) และกราฟสมรรถนะการทำงาน ด้วยการทดลองสมมุติค่าพารามิเตอร์ D และ W_{123} จนกระทั่งได้ค่าพารามิเตอร์ D และ W_{123} ที่ทำให้กราฟสมรรถนะการทำงานที่ทับกับกราฟของข้อมูลที่ได้จากการคำนวณด้วยผลการทดลอง(Empirical Data)พอดี ซึ่งก็คือค่าพารามิเตอร์ D และ W_{123} ที่เป็นคุณสมบัติประจำตัวของงานสำหรับทดสอบสมรรถนะการมองเห็น

ขั้นตอนการคำนวณ ข้อมูลที่ได้จากการคำนวณด้วยแบบจำลองคณิตศาสตร์ (Analytical Data) มีดังนี้

1. เลือกอายุของผู้สังเกตุ :A (data)
2. ทดลองเดาค่า **Task Demand Level** :D (trial)
3. คำนวณ Visual Performance Threshold : $\bar{\alpha}_1$ จากค่า D

$$\bar{\alpha}_1 = \frac{D}{100}$$

4. คำนวณ Equivalent Eccentricity :$\bar{X}$ จาก $\bar{\alpha}_1$

$$\log\bar{X} = \frac{(\bar{\alpha}_1 - .550)}{1.355}$$

5. คำนวณ พารามิเตอร์ S ด้วยสมการ

$$\log S = .5900-.6235*\log d-.1980*\bar{X}-s$$

6. คำนวณ พารามิเตอร์ n ด้วยสมการ

$$n = [(S/100*t)^{.4}+1]^{2.5}$$

7. เลือกค่า L_{ref} (data)

8. คำนวณ RCS ด้วยสมการ

$$RCS = n*[(S/L_{ref}*t)^{.4}+1]^{-2.5}$$

9. เลือกค่า Equivalent Contrast :$\tilde{C}$ ซึ่งได้จากหัวข้อ 5.1.1.3

10. ค่าพารามิเตอร์ m_i เป็นฟังก์ชั่นของ อายุของผู้สังเกตุ :A

อายุ 20-42 ปี $m_i = 1.000+.00795*(A-20)$

42-64 ปี $m_i = 1.175+.0289*(A-42)$

11. คำนวณ Visibility Level ด้วยสมการ

$$VL = \tilde{C} * \frac{RCS}{(0923*m_i)}$$ --------(แบบจำลองคณิตศาสตร์ชุดที่ 1)

12. คำนวณ $\alpha = \log VL$

13. คำนวณ γ_i ด้วยสมการ

$$\gamma_i = .145+.278*(\bar{\alpha}_i - .050)$$

14. เลือกค่า Process Effectiveness Factor(Critical Process) :P_1 ,P_2 ,P_3 จากตารางที่ 10 ในภาคผนวก ก เมื่อ

$$P_1 = p \quad \text{เมื่อ} \quad x/\delta = \frac{\alpha - \bar{\alpha}_i}{\gamma_i}$$

$$P_2 = p \quad \text{เมื่อ} \quad x/\delta = \frac{\alpha - .107}{.180}$$

$$P_3 = p \quad \text{เมื่อ} \quad x/\delta = \frac{\alpha - \alpha_3}{.180}$$

$$\alpha_3 = .107+.(678\log\tilde{X} + .007)+(.350*\log\tilde{X} - .050)$$

คิดเฉพาะค่าที่เป็นบวก ในแต่ละวงเล็บ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

15. คำนวณ Relative Visual Performance :RVP ด้วยสมการ

$RVP = W_1P_1 + W_2P_2 + W_3P_3$ ----------(แบบจำลองคณิตศาสตร์ชุดที่ 2)

เมื่อ $\bar{\alpha}_1 <= .6$,$W_2 = W_3 = .100 + .0683 * \bar{\alpha}_1$

$\bar{\alpha}_1 >= .6$,$W_2 = W_3 = .141 + .627 * (\bar{\alpha}_1 - .600)$

และ $W_1 + W_2 + W_3 = 1.0$

16. เลือกค่า Process Effectiveness Factor(Noncritical Process) : $P_{4.1}$,$P_{4.2}$ จากตารางที่ 10 ในภาคผนวก ก เมื่อ

$P_{4.1} = p$ เมื่อ $x/\delta = \dfrac{\alpha + .150}{.145}$

$P_{4.2} = p$ เมื่อ $x/\delta = \dfrac{\alpha + .700}{.145}$

17. คำนวณ Process Effectiveness Factor(Noncritical Process) :P_4 ด้วยสมการ

$$P_4 = 0.3 * P_{4.1} + 0.7 * P_{4.2}$$

18. คำนวณ Relative Task Performance :RTP จากสมการ

$$RTP = W_{123} * RVP + W_4$$

เมื่อ $W_{123} + W_4 = 1.0$

ดังนั้นเมื่อทายค่า W_{123} ลงในสมการ จึงได้ค่า RTP เพื่อนำไปพลอตกราฟกับค่า logVL ตามต้องการ

5.2 การวิเคราะห์กราฟ

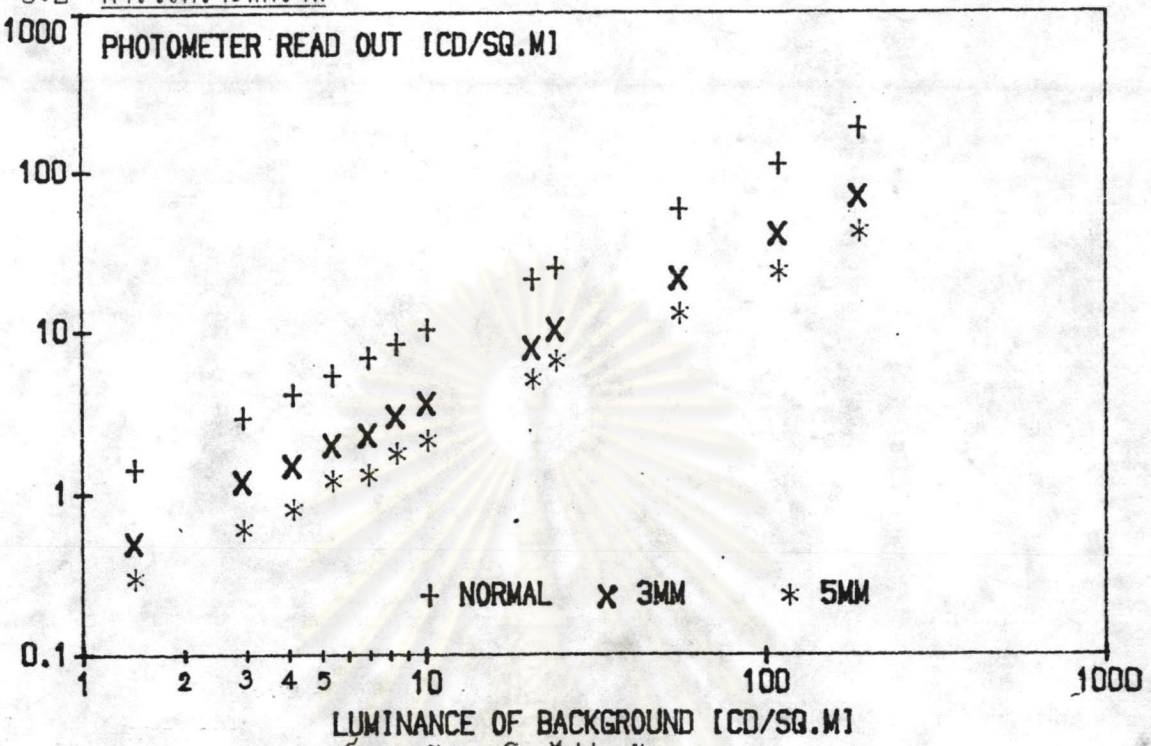

NORMAL เป็นการวัดแสงโดยไม่ผ่านตัวกลาง

3 mm เป็นการวัดแสงผ่านตัวกลางชนิด หนา 3 มิลลิเมตร

5 mm เป็นการวัดแสงผ่านตัวกลางชนิด หนา 5 มิลลิเมตร

รูปที่ 5.1 กราฟแสดงค่าความส่องสว่างของฉากหลังที่เปลี่ยนแปลง เมื่อวัดแสงผ่านตัวกลาง

5.2.3 กราฟรูปที่ 5.1

แสดงผลของตัวกลางโปร่งใสที่มีต่อ ความส่องสว่าง เส้นกราฟทั้ง 3 เส้น แสดงให้เห็นว่า เมื่อวัดแสงผ่านตัวกลางจะทำให้ความส่องสว่างลดลง ตามชนิดของตัวกลางที่ใช้ ดังแสดงด้วยผลของการเลื่อน(shift)ของเส้นกราฟการวัดแสงผ่านตัวกลาง(3 mm และ 5 mm)ลงมาจากเส้นกราฟของการวัดแสงโดยไม่ผ่านตัวกลาง(NORMAL)ตามแนวแกนตั้ง โดยที่อัตราส่วนของค่าความส่องสว่างที่วัดผ่านตัวกลาง ต่อค่าความส่องสว่างของฉากหลัง มีค่าคงที่ทุกๆค่าความส่องสว่างของฉากหลัง เพราะความชันของกราฟมีค่าคงที่เมื่อพลอตกราฟด้วยค่าลอกการิธึมมิกทั้งสองแกนความส่องสว่างของฉากหลังที่ลดลงเมื่อวัดแสงผ่านตัวกลาง แสดงในรูปของเปอร์เซนต์ดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 ความส่องสว่างของฉากหลังที่ลดลง เมื่อวัดแสงผ่านตัวกลาง

ความส่องสว่างฉากหลังจริง [cd/m^2]	ความส่องสว่างของฉากหลังที่ลดลง เมื่อวัดแสงผ่านตัวกลาง	
	3 mm	5 mm
1.4	64.29%	78.57%
2.9	58.62%	79.31%
4.0	62.50%	80.00%
5.3	62.26%	77.36%
6.8	66.18%	80.88%
8.2	63.41%	78.66%
10.0	64.00%	79.00%
20.6	61.65%	75.73%
24.3	58.02%	73.25%
56.0	62.14%	77.50%
108.2	63.03%	78.65%
184.0	62.50%	77.88%

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

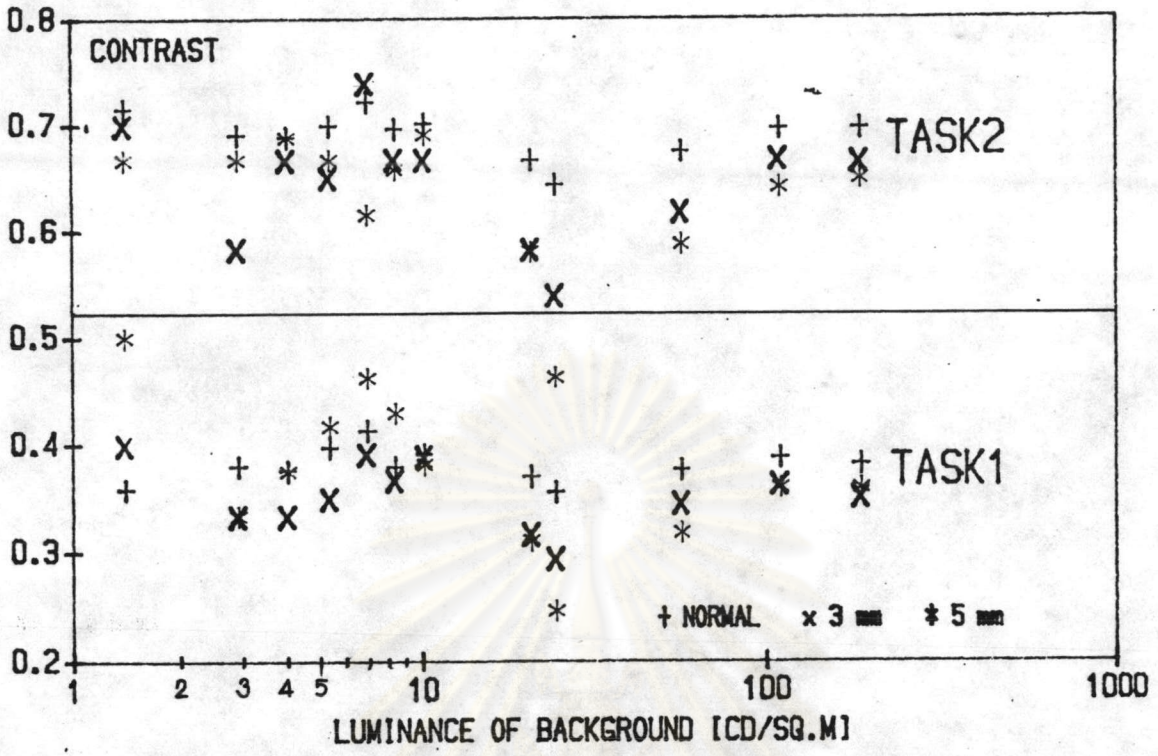

3 mm เป็นการวัดแสงผ่านตัวกลางชนิด หนา 3 มิลลิเมตร

5 mm เป็นการวัดแสงผ่านตัวกลางชนิด หนา 5 มิลลิเมตร

TASK1 คืองานที่ 1 ซึ่งหมายถึงงานที่มีค่าคอนทราสเฉลี่ย ระหว่าง ภาพวัตถุ กับ ฉากหลัง เท่ากับ 0.3638

TASK2 คืองานที่ 2 ซึ่งหมายถึงงานที่มีค่าคอนทราสเฉลี่ย ระหว่าง ภาพวัตถุ กับ ฉากหลัง เท่ากับ 0.6552

รูปที่ 5.2 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความส่องสว่างของฉากหลัง กับ คอนทราส

5.2.4 <u>กราฟรูปที่ 5.2</u>

แสดงให้เห็นว่าคอนทราสของงานมีค่าค่อนข้างคงที่ ตลอดช่วงของความส่องสว่างของฉากหลังที่ทำการทดลอง ข้อมูลที่เบี่ยงเบนไปเนื่องมาจากความผิดพลาดของการวัดแสง คอนทราสของงานที่ 1(TASK 1)มีค่าเฉลี่ยประมาณ 0.3638 และคอนทราสของงานที่ 2 (TASK 2)มีค่าเฉลี่ยประมาณ 0.6552 คอนทราสที่มากกว่าทำให้มองเห็นได้ง่ายกว่า เมื่อเงื่อนไขอื่นๆของงานเหมือนกัน

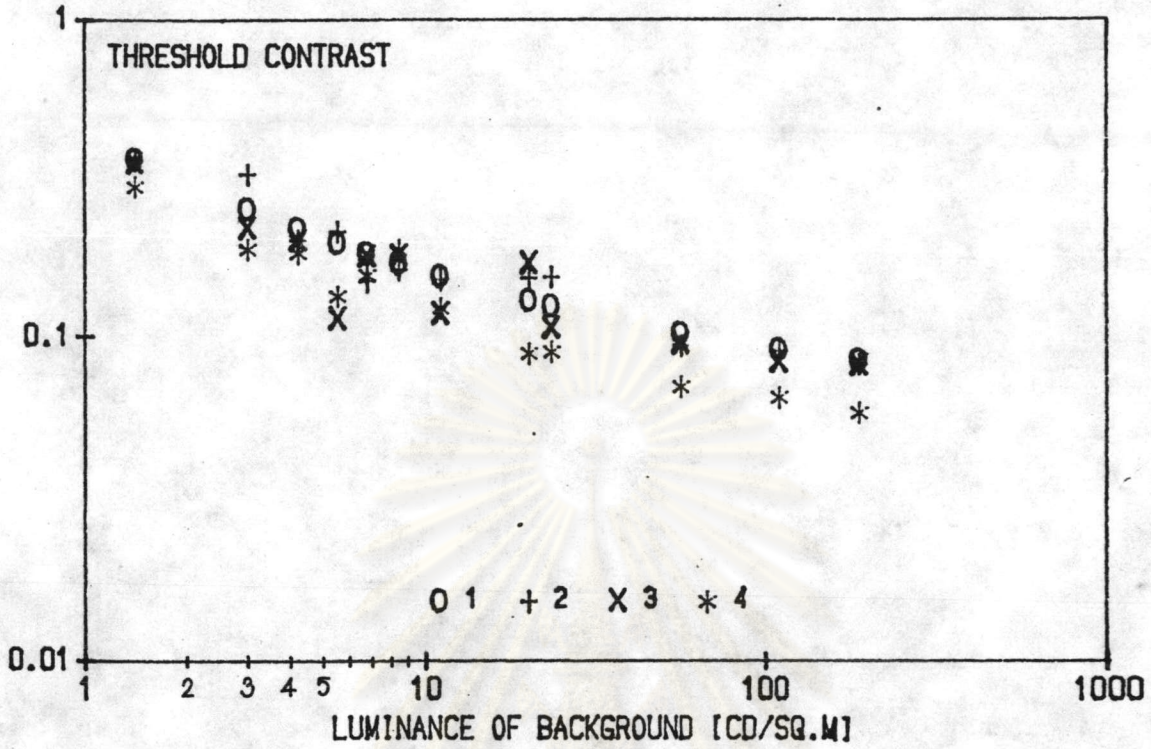

กราฟหมายเลข 1 แสดงค่าคอนทราสต่ำสุดสำหรับการมองเห็น เมื่อคำนวณด้วย Visibility Reference function (สมการที่ 3.1)

กราฟหมายเลข 2 แสดงค่าคอนทราสต่ำสุดสำหรับการมองเห็น เมื่อวัตถุทดสอบคือภาพวงกลมขนาด 4 ลิบดา แสดงต่อผู้สังเกตแบบ pulse-train

กราฟหมายเลข 3 แสดงค่าคอนทราสต่ำสุดสำหรับการมองเห็น เมื่อวัตถุทดสอบคือภาพวงแหวนแลนดอลท์ขนาด 4 ลิบดา แสดงต่อผู้สังเกตแบบ pulse-train

กราฟหมายเลข 4 แสดงค่าคอนทราสต่ำสุดสำหรับการมองเห็น เมื่อวัตถุทดสอบคือภาพวงแหวนแลนดอลท์ขนาด 4 ลิบดา แสดงต่อผู้สังเกตแบบต่อเนื่อง

รูปที่ 5.3 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความส่องสว่างของฉากหลัง กับคอนทราสต่ำสุดสำหรับการมองเห็น

5.2.5 <u>กราฟรูปที่ 5.3</u>

พบว่า กราฟจากการทดลอง(เส้นที่ 2 และ 3) และกราฟจากทฤษฎี(เส้นที่ 1) ที่แสดงความสัมพันธ์ของ คอนทราสต่ำสุดสำหรับการมองเห็น กับความส่องสว่างของฉากหลัง มีค่าใกล้เคียงกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การทดลองที่สร้างขึ้น สามารถใช้แสดงถึงอิทธิพลของความส่องสว่างของฉากหลังที่มีต่อความต้องการคอนทราสต่ำสุด สำหรับการมองเห็นได้อย่างถูกต้องพอสม

ควรแต่เนื่องจากระบบแสงสว่างที่ใช้ในการทดลองมิได้ตรงตามเงื่อนไขของระบบแสงสว่าง อ้างอิง และความผิดพลาดจากเครื่องมือวัดแสง และจากผู้สังเกต จึงทำให้กราฟเส้นที่ 2 และ 3 คลาดเคลื่อนไปจากกราฟเส้นที่ 1 ไปบ้าง

ส่วนกราฟเส้นที่ 4 นั้น เนื่องจากภาพวัตถุถูกแสดงต่อผู้สังเกตในแบบต่อเนื่อง จึงมองเห็นได้ง่ายกว่าแบบ pulse-train

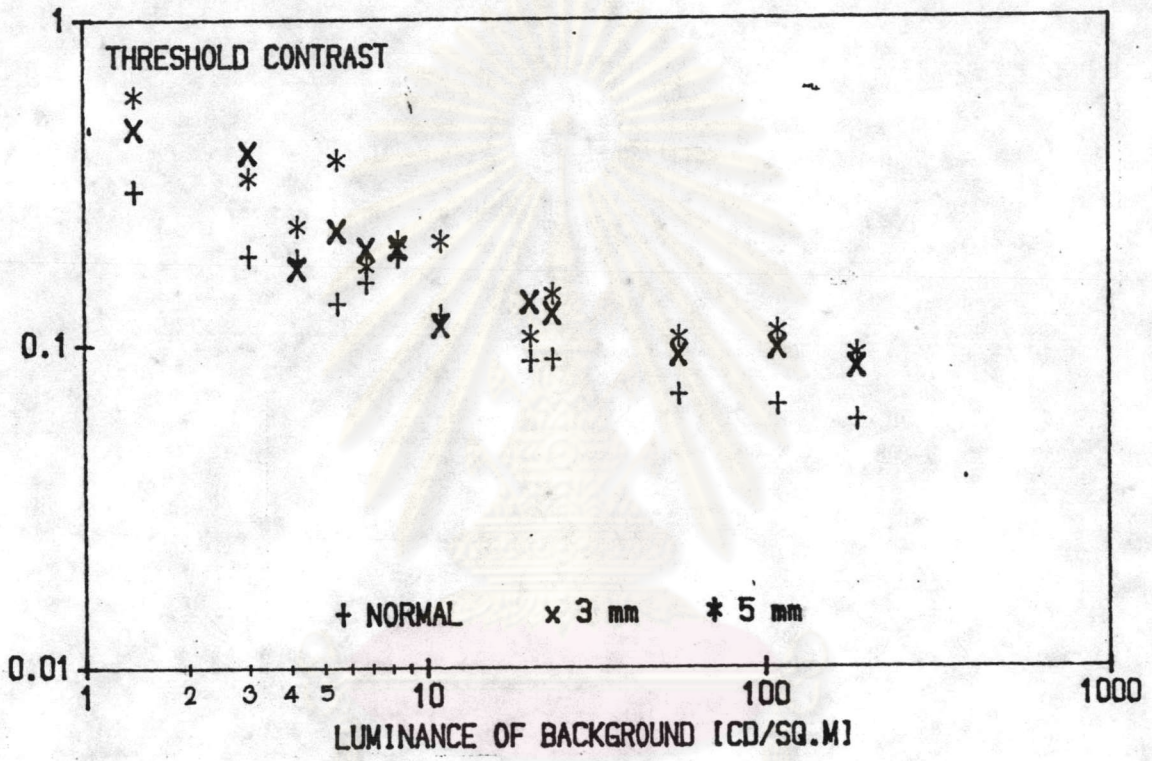

NORMAL เป็นการวัดแสงโดยไม่ผ่านตัวกลาง

3 mm เป็นการวัดแสงผ่านตัวกลางชนิด หนา 3 มิลลิเมตร

5 mm เป็นการวัดแสงผ่านตัวกลางชนิด หนา 5 มิลลิเมตร

รูปที่ 5.4 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความส่องสว่างของฉากหลัง กับคอนทราสต์ต่ำสุดสำหรับการมองเห็น

5.2.6 <u>กราฟรูปที่ 5.4</u>

แสดงให้เห็นว่า การมองผ่านตัวกลางทำให้คอนทราสต์ต่ำสุดสำหรับการมองเห็น เพิ่มขึ้นจากการมองโดยไม่ผ่านตัวกลาง ซึ่งหมายความว่า เมื่อเริ่มมองเห็นวัตถุด้วยการมองธรรมดาโดยไม่ผ่านตัวกลาง จากนั้น เมื่อนำตัวกลางมากั้น เพื่อให้ผู้สังเกตมองผ่านตัวกลางทำให้ผู้สังเกต

ไม่สามารถมองเห็นวัตถุทดสอบได้ตามเงื่อนไข ในกรณีของวงแหวนแลนดอลท์ จะทำให้ผู้สังเกตมองเห็นแต่เพียงว่า เป็นวงแหวนที่ต่อกันสนิทเท่านั้น

ความแตกต่างของค่าคอนทราสต์ต่ำสุดสำหรับการมองเห็น ระหว่างการมองโดยไม่ผ่านตัวกลางกับการมองผ่านตัวกลางแสดงในรูปของเปอร์เซนต์ดังตารางที่ 5.2 ค่อนข้างจะคงที่ตลอดช่วงของความส่องสว่างของฉากหลังที่ทำการทดลอง

ตารางที่ 5.2 ความแตกต่างของค่าคอนทราสต์ต่ำสุดสำหรับการมองเห็น ระหว่างการมองโดยไม่ผ่านตัวกลางกับการมองผ่านตัวกลาง

ความส่องสว่างฉากหลังจริง [cd/m^2]	คอนทราสต์ต่ำสุดสำหรับการมองเห็นที่เพิ่มขึ้น	
	3 mm	5 mm
1.4	53.27%	95.92%
2.9	104.30%	73.22%
4.0	-6.57%	27.11%
5.3	65.35%	176.18%
6.8	25.19%	12.79%
8.2	4.59%	11.27%
10.0	-8.39%	70.01%
20.6	50.51%	19.37%
24.3	36.91%	60.07%
56.0	30.89%	51.01%
108.2	48.76%	70.43%
184.0	43.97%	61.38%

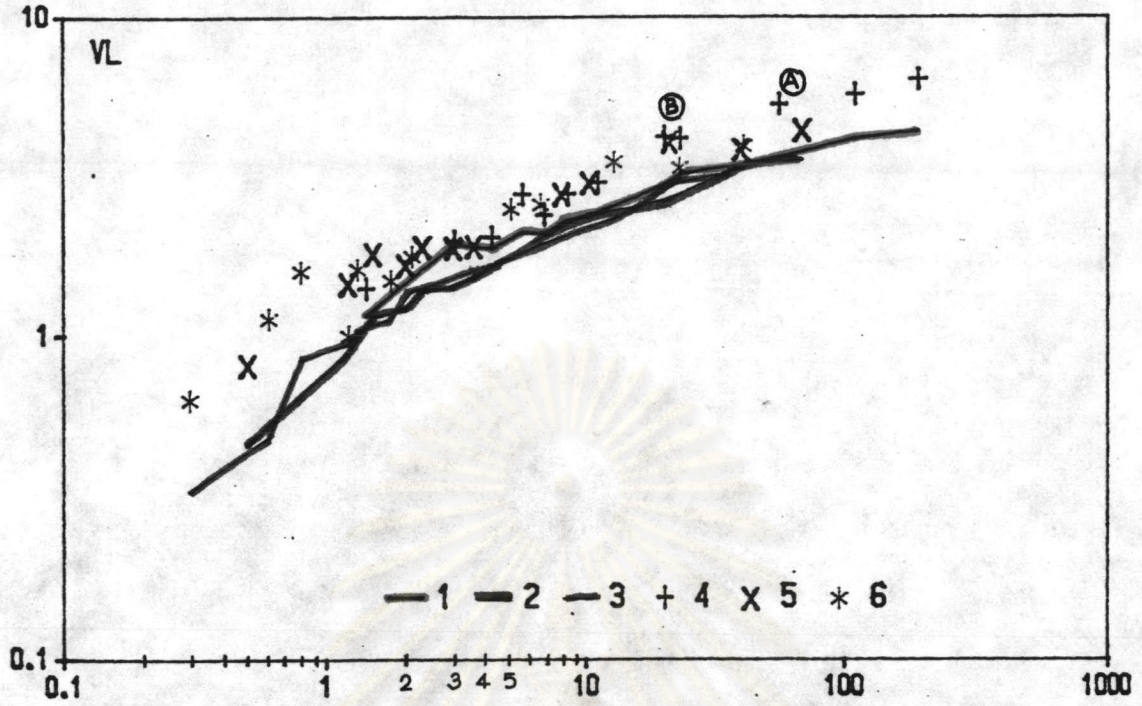

กราฟเส้นที่ 1 แสดงค่า Visibility Level ของการมองโดยไม่ผ่านตัวกลางที่คำนวณด้วยแบบจำลองคณิตศาสตร์

กราฟเส้นที่ 2 แสดงค่า Visibility Level ของการมองผ่านตัว 3 มิลลิเมตร คำนวณด้วยแบบจำลองคณิตศาสตร์

กราฟเส้นที่ 3 แสดงค่า Visibility Level ของการมองผ่านตัวกลางหนา 5 มิลลิเมตร คำนวณด้วยแบบจำลองคณิตศาสตร์

กราฟเส้นที่ 4 แสดงค่า Visibility Level ของการมองโดยไม่ผ่านตัวกลางที่คำนวณด้วยผลการทดลอง

กราฟเส้นที่ 5 แสดงค่า Visibility Level ของการมองผ่านตัวกลางหนา 3 มิลลิเมตร คำนวณด้วยผลการทดลอง

กราฟเส้นที่ 6 แสดงค่า Visibility Level ของการมองผ่านตัวกลางหนา 5 มิลลิเมตร คำนวณด้วยผลการทดลอง

รูปที่ 5.5 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความส่องสว่างของฉากหลัง กับ Visibility Level เมื่อแสดงกราฟในแบบที่ 1

การแสดงกราฟแบบที่ 1 เมื่อเป็นเงื่อนไขการมองผ่านตัวกลาง ให้นำค่าความส่องสว่างของฉากหลังที่วัดผ่านตัวกลางชนิดนั้น มาใช้ในการคำนวณ จึงเสมือนว่าผู้สังเกตทำงานการมองเห็นด้วยค่าความส่องสว่างของฉากหลังของงาน เท่ากับค่าที่วัดได้โดยผ่านตัวกลางนั้น

จุดประสงค์ของการแสดงกราฟแบบที่ 1 ก็เพื่อแสดงให้เห็นว่า การมองผ่านตัวกลางไม่ได้เปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่าง ความส่องสว่างของฉากหลัง ซึ่งอยู่ในแกนนอน (abcissa) กับค่าคุณสมบัติการมองเห็น ซึ่งอยู่ในแกนตั้ง (ordinate) แต่เป็นเพียงการลดค่าของแกนนอนลง ซึ่งทำให้ค่าของแกนตั้งลดลงตามด้วย โดยที่ความสัมพันธ์ของค่าในทั้ง 2 แกน ยังคงเป็นกราฟเส้น เดิมอยู่ (เมื่อมองที่ค่า LB ค่าเดียวกัน เงื่อนไขการมองทั้ง 3 แบบก็ยังคงให้ค่า $\bar{C}$ และ VL เท่า ๆ กัน)

5.2.7 <u>กราฟรูปที่ 5.5</u> (กราฟทุกเส้นใช้การแสดงกราฟแบบที่ 1)

กราฟเส้นที่ 4,5 และ 6 เป็นกราฟเส้นเดียวกัน แสดงให้เห็นว่าการมองผ่านตัวกลางเป็นการลดค่า VL ลงเพียงอย่างเดียว มิได้เปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างความส่องสว่างของฉากหลังกับVisibility Level แต่อย่างใด โดยดูได้จากการมองผ่านตัวกลางทำให้ค่าความส่องสว่างของฉากหลังลดลงจากจุด A ไปยังจุด B, ค่าความส่องสว่างที่จุด B ของการมองแบบผ่านตัวกลางก็ยังคงให้ค่า Visibility Level เท่ากันกับ การมองโดยไม่ผ่านตัวกลาง

กราฟเส้นที่ 1, 2 และ 3 เป็นกราฟที่ได้มาจากการคำนวณด้วยแบบจำลองคณิตศาสตร์ เพื่อใช้เปรียบเทียบกับกราฟที่ได้จากการวัดจริง (4,5,6) กราฟ 2 กลุ่มนี้ มีความแตกต่างกัน เนื่องมาจากความแตกต่างของระบบแสงสว่าง และความผิดพลาดจากเครื่องมือทดลอง และจากผู้สังเกต ซึ่งมีผลต่อคอนทราสต์ต่ำสุด สำหรับการมองเห็นดังที่กล่าวมาแล้ว จึงส่งผลมาถึงค่า Visibility Level ด้วย

แต่อย่างไรก็ตาม สังเกตเห็นได้ว่า กราฟของทั้ง 2 กลุ่ม มีรูปร่างเหมือนกัน เพียงแต่มีการเลื่อนไปตามแนวแกนตั้งที่ทำให้คลาดเคลื่อนจากกัน ซึ่งเมื่อสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดที่กล่าวข้างต้นได้แล้วกราฟทั้ง 2 กลุ่มน่าจะทับกันได้พอดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

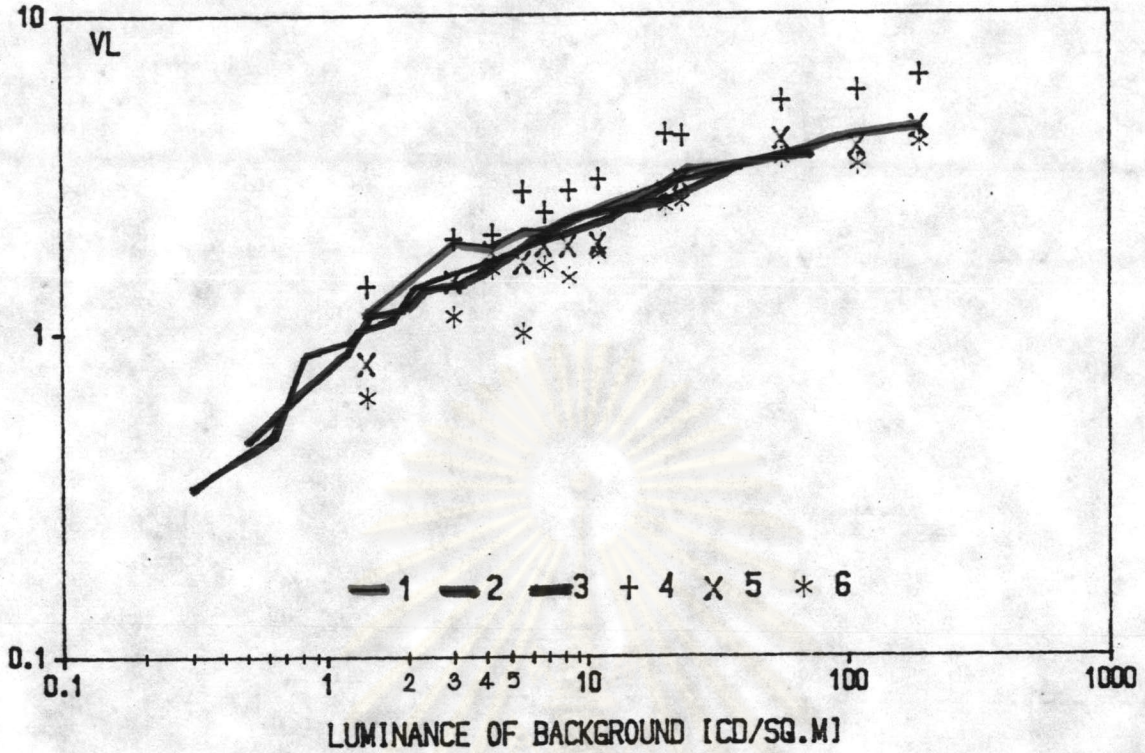

กราฟเส้นที่ 1 แสดงค่า Visibility Level ของการมองโดยไม่ผ่านตัวกลาง คำนวณด้วยแบบจำลองคณิตศาสตร์

กราฟเส้นที่ 2 แสดงค่า Visibility Level ของการมองผ่านตัวกลางหนา 3 มม. คำนวนด้วยแบบจำลองคณิตศาสตร์

กราฟเส้นที่ 3 แสดงค่า Visibility Level ของการมองผ่านตัวกลางหนา5มม. คำนวณด้วยแบบจำลองคณิตศาสตร์

กราฟเส้นที่ 4 แสดงค่า Visibility Level ของการมองโดยไม่ผ่านตัวกลาง คำนวณด้วยผลการทดลอง

กราฟเส้นที่ 5 แสดงค่า Visibility Level ของการมองโดยผ่านตัวกลางหนา 3 มม. คำนวณด้วยผลการทดลอง

กราฟเส้นที่ 6 แสดงค่า Visibility Level ของการมองโดยผ่านตัวกลางหนา 5 มม. คำนวณ ด้วยผลการทดลอง

รูปที่ 5.6 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความส่องสว่างของฉากหลัง กับ Visibility Level เมื่อแสดงกราฟในแบบที่ 2 (ดูความหมายหน้า 58)

การแสดงกราฟแบบที่ 2 การคำนวณค่าคุณสมบัติการมองเห็น ได้แก่ คอนทราสต่ำสุดสำหรับการมองเห็น, Visibility Level ให้ใช้ค่าความส่องสว่างของฉากหลังที่วัดโดยไม่ผ่านตัวกลาง สำหรับทุกเงื่อนไขการมองทั้งมองผ่านตัวกลาง และมองโดยไม่ผ่านตัวกลาง

จุดประสงค์ของการแสดงกราฟแบบที่ 2 ก็เพื่อแสดงให้เห็นว่า การมองผ่านตัวกลางทำให้คุณสมบัติการมองเห็นทั้ง 3 ข้อ มีค่าเปลี่ยนแปลงไปตามชนิดของตัวกลางที่มองผ่าน คือ คอนทราสต่ำสุดสำหรับการมองเห็นมีค่าเพิ่มขึ้น, Visibility Level และสมรรถนะการมองเห็นมีค่าลดลง

5.2.8 <u>กราฟรูปที่ 5.6</u>

กราฟของค่า Visibility Level ที่คำนวณด้วยแบบจำลองคณิตศาสตร์ แสดงด้วยกราฟเส้นที่ 1,2,3 ส่วนที่คำนวณด้วยผลการทดลอง นั้น แสดงด้วยกราฟเส้นที่ 4,5 และ 6

กราฟเส้นที่ 4, 5 และ 6 แสดงให้เห็นว่า การมองผ่านตัวกลางทำให้ Visibility Level ลดลง ระยะห่างของกราฟทั้ง 3 เส้น ในแนวแกนตั้ง มีค่าค่อนข้างจะคงที่ตลอดช่วงความส่องสว่างของฉากหลังที่ทำการทดลอง ซึ่งหมายความว่า การมองผ่านตัวกลางโปร่งใส ทำให้ Visibility Level ลดลงจาก การมองโดยไม่ผ่านตัวกลางโปร่งใส ด้วยค่าคงที่ค่าหนึ่งทุกค่าของความส่องสว่างของฉากหลัง

เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง งานหมายเลข 1 ซึ่งมีคอนทราสน้อยกว่า งานหมายเลข 2 พบว่างานชนิดเดียวกัน (ขนาด และความส่องสว่างของฉากหลังเท่า ๆ กัน) งานที่มีคอนทราสสูงกว่า จะให้ค่า Visibility Level สูงกว่า ซึ่งหมายความว่า ผู้สังเกตสามารถมองเห็นได้ชัดเจนกว่าด้วย

การวิเคราะห์กราฟ ความสัมพันธ์ระหว่างความส่องสว่างของฉากหลัง กับ Visibility Level จากสมการแบบจำลองคณิตศาสตร์ชุดที่ 1 (สมการที่ 3.3) พบว่า ค่า Visibility Level เป็นฟังก์ชั่นของ Relative Contrast Sensitivity : RCS (ค่าความไวต่อคอนทราสสัมพันธ์ของระบบการมองเห็นของมนุษย์) โดยตรง โดยมี Difficulty : $\tilde{C}$ เป็นพารามิเตอร์ จึงสรุปได้ว่าปริมาณความส่องสว่างของฉากหลัง มีผลกระทบต่อ Visibility Level โดยผ่านทางผลซึ่งความส่องสว่างของฉากหลังมีต่อ RCS เท่านั้น และผลกระทบนี้ก็ไม่ใช่ความสัมพันธ์แบบเส้นตรง ซึ่งหมายความว่าการเพิ่มปริมาณความส่องสว่างของฉากหลังไม่ได้เพิ่มค่า Visibility Level อย่างเป็นสัดส่วนต่อกัน กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความส่องสว่างของฉากหลังกับ Visibility Level เมื่อมี $\tilde{C}$ เป็นพารามิเตอร์ แสดงในรูปที่ 3.3

กรณีการแสดงกราฟผลการทดลองแบบที่ 2 นั้น (รูปที่ 5.6) มีลักษณะเหมือนกราฟในรูปที่ 3.3 การมองผ่านตัวกลาง จึงเสมือนว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงค่า Difficulty ของงาน, การมองผ่านตัวกลางทำเส้นกราฟเลื่อนต่ำลงมาตามแกนตั้ง ซึ่งเป็นผลทำให้ Visibility

Level มีค่าลดลงด้วยอัตราส่วนเท่ากัน การเลื่อนของเส้นกราฟตามแนวแกนตั้งเป็นการเลื่อนไปทั้งเส้น โดยยังคงรูปร่างและความชันของเส้นกราฟเหมือนกับการมองโดยไม่ผ่านตัวกลาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การมองผ่านตัวกลางไม่ได้เปลี่ยนแปลงขนาดและรูปร่างของงานเลย เมื่อเปรียบเทียบกับ งานที่มีการเปลี่ยนแปลงขนาดของรายละเอียดของงานดังรูปที่ 3.3

เมื่อเราสมมุติ ค่าคงที่ที่แทนการเลื่อนของเส้นกราฟ โดยให้ค่าคงที่อันนี้ทำงานในลักษณะเดียวกับ Difficulty แล้ว ทำให้สามารถประมาณค่าคงที่นั้นด้วยการสมมุติว่าเส้นกราฟ Visibility Level ที่ทับกับเส้นกราฟ RCS คือเส้นกราฟที่มีค่าคงที่ เท่ากับ 1 จากนั้น สมมุติค่าคงที่ขึ้นเพื่อใช้คูณกับเส้นกราฟ RCS เพื่อให้กราฟ RCS เลื่อนไปจนทับกับเส้นกราฟ Visibility Level ของการมองเห็นผ่านตัวกลาง

การมองผ่านตัวกลางทำให้ Visibility Level ลดลง ซึ่งแสดงค่าที่ลดลงเป็นเปอร์เซนต์เมื่อเทียบกับค่า Visibility Levelจริงที่คำนวณได้เมื่อไม่ผ่านตัวกลาง

ตารางที่ 5.3 แสดงค่า Visibility Level ที่ลดลงเนื่องจากการมองผ่านตัวกลาง

ความส่องสว่างฉากหลังจริง [cd/m^2]	Visibility Level ที่ลดลง [%]					
	คำนวณด้วยแบบจำลองคณิตศาสตร์			คำนวณด้วยผลการทดลอง		
	normal	3 mm	5 mm	normal	3 mm	5 mm
1.4	1.145	59.65	71.09	1.394	41.82	54.52
3.0	1.910	53.66	74.55	1.958	25.89	42.29
4.2	1.856	38.42	54.53	2.018	10.60	21.31
5.5	2.087	41.88	54.82	2.751	39.51	63.79
6.7	2.073	33.29	50.17	2.368	20.14	32.01
8.3	2.276	37.35	50.53	2.768	32.04	46.32
10.95	2.414	37.37	42.87	3.004	36.62	41.18
20.0	2.943	24.50	40.57	4.172	33.53	40.17
23.3	3.175	25.04	39.28	4.120	26.92	37.48

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

ความส่องสว่างฉากหลังจริง [cd/m^2]	Visibility Level ที่ลดลง [%]					
	คำนวณด้วยแบบจำลองคณิตศาสตร์			คำนวณด้วยผลการทดลอง		
	normal	3 mm	5 mm	normal	3 mm	5 mm
56.0	3.591	25.48	35.39	5.291	23.53	33.72
108.2	4.122	17.73	26.90	5.703	32.77	41.31
184.1	4.374	17.76	23.62	6.356	30.62	38.07

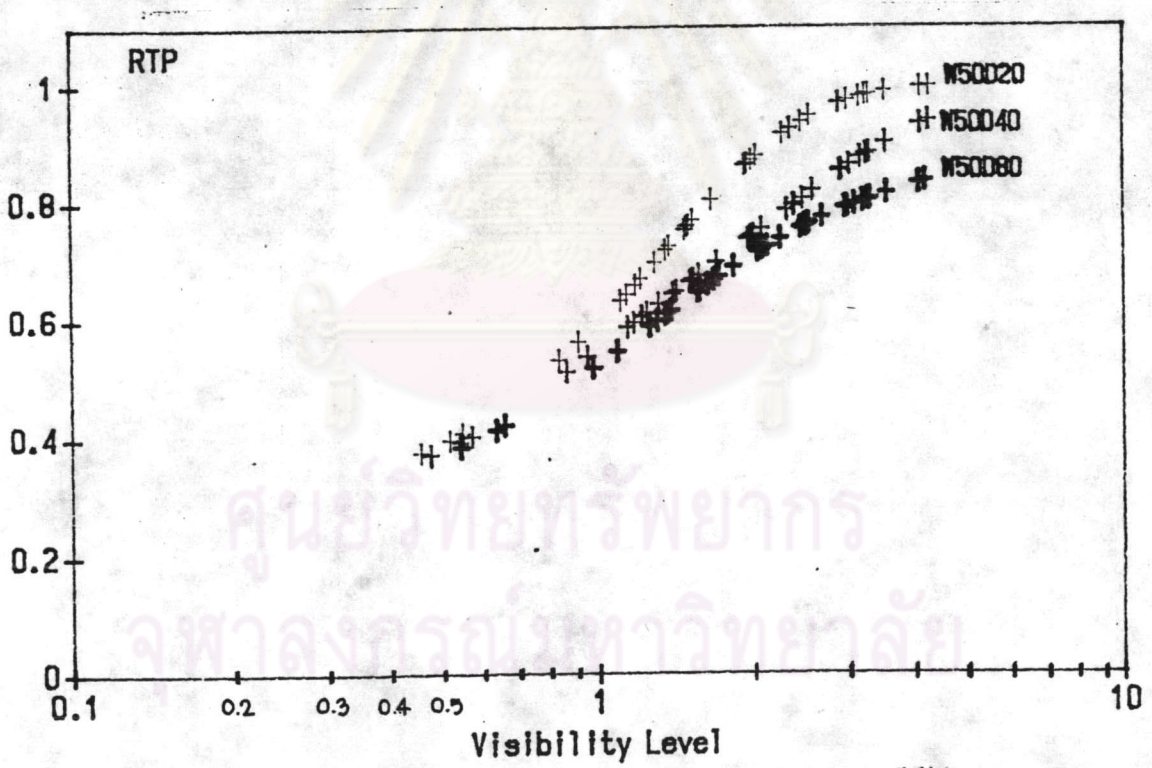

W__D__ คือการระบุค่า พารามิเตอร์ W_{123} และ D ซึ่ง W_{123} มีค่าเท่ากับ W/100 ,สัญลักษณ์ W70D30 จึงแทน ค่า W_{123} = 0.7 และ D = 30

รูปที่ 5.7 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง Visibility Level :VL กับ Relative Task Performance :RTP

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

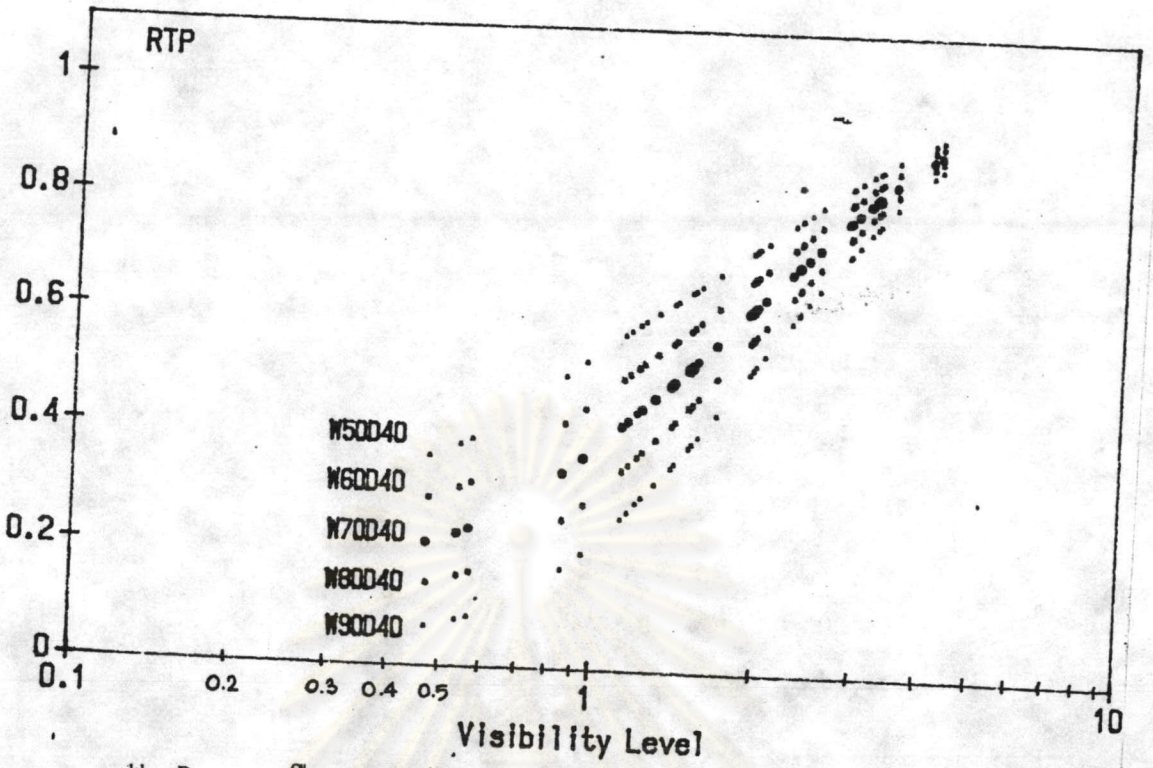

W__D__ คือการระบุค่า พารามิเตอร์ W_{123} และ D ซึ่ง W_{123} มีค่าเท่ากับ W/100 ,สัญลักษณ์ W70D30 จึงแทน ค่า W_{123} = 0.7 และ D = 30

รูปที่ 5.8 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง Visibility Level :VL กับ Relative Task Performance :RTP

5.2.9 <u>กราฟรูปที่ 5.7 และ 5.8</u>

แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของพารามิเตอร์ W_{123} และ D ที่มีต่อความสัมพันธ์ของค่าสมรรถนะการมองเห็น(RTP) กับ Visibility Level(VL) เมื่อข้อมูลที่ใช้สร้างกราฟคำนวณด้วยแบบจำลองคณิตศาสตร์

ค่า D แสดงถึงความต้องการ Visibility เพื่อให้สามารถทำงานการมองด้วยสมรรถนะที่ต้องการ หรือ อาจจะหมายถึงความยากของการทำงานก็ได้ ค่า D ยิ่งมากความยากของการทำงานก็ยิ่งมากด้วย กราฟในรูปที่ 5.7 แสดงให้เห็นว่าการทำงานให้ได้สมรรถนะการมองเห็นเท่ากันนั้น งานที่ยากกว่าก็ต้องการ Visibility Level ที่มากกว่า ค่า W_{123} มีค่ามากแสดงถึง การที่กระบวนการการมองเห็นที่สำคัญ(Critical Visual Process)ซึ่งหมายถึงกระบวนการที่ 1,2 และ 3 มีส่วนประกอบเป็นอย่างมากในการทำงานการมองเห็น เมื่อ เปรียบเทียบกับกระบวน การการมองเห็นที่ไม่สำคัญ(Noncritical Visual Process)ซึ่งหมายถึงกระบวนการที่ 4.1 และ 4.2 ซึ่งหมายความว่าแสงมีอิทธิพลต่อ

สมรรถนะการมองเห็นมาก โดยผ่านมาทางกระบวนการการมองเห็นที่สำคัญ ดังนั้นค่า W_{123} มาก จึงทำให้กราฟมีความชันมากดังแสดงกราฟในรูปที่ 5.8

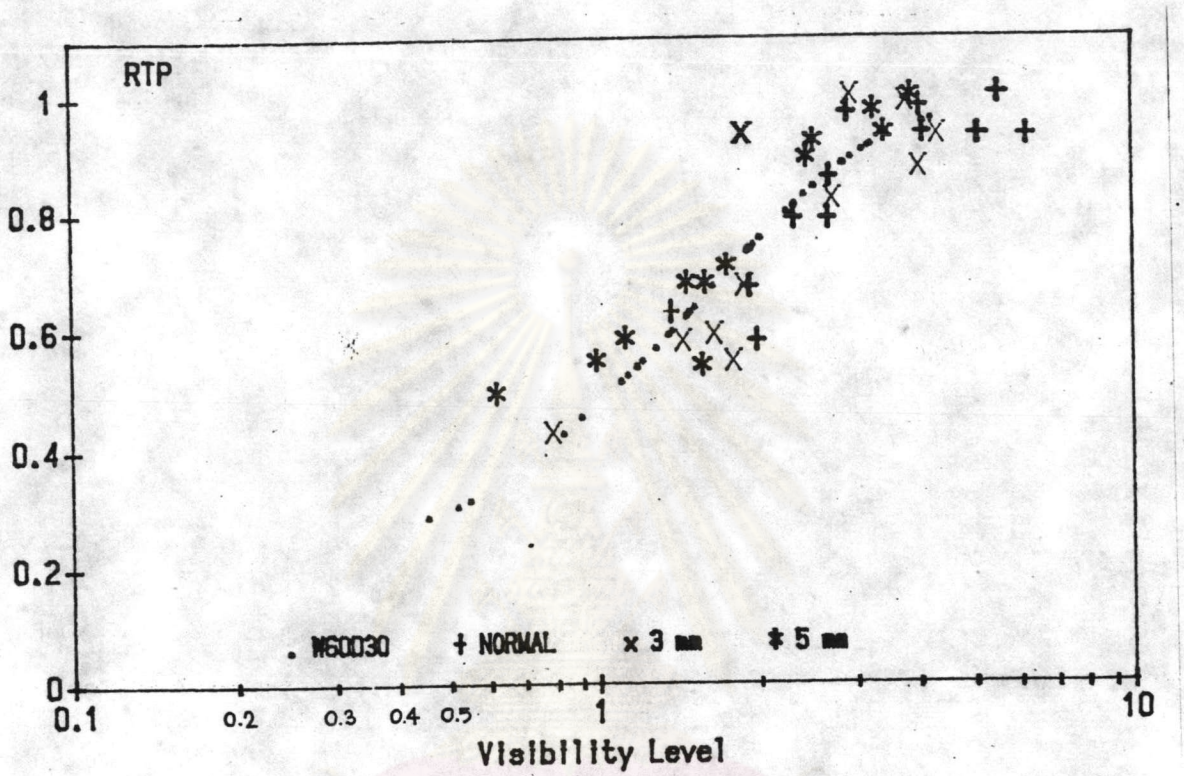

NORMAL เป็นการวัดแสงโดยไม่ผ่านตัวกลาง

3 mm เป็นการวัดแสงผ่านตัวกลางชนิด หนา 3 มิลลิเมตร

5 mm เป็นการวัดแสงผ่านตัวกลางชนิด หนา 5 มิลลิเมตร

W60D30 คือการระบุค่า พารามิเตอร์ W_{123} มีค่าเท่ากับ 0.60 และ D = 30

รูปที่ 5.9 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง Visibility Level :VL กับ Relative Task Performance :RTP

5.2.10 <u>กราฟรูปที่ 5.9</u>

แสดงผลเมื่อมองผ่านตัวกลางกับการมองโดยไม่ผ่านตัวกลาง สมรรถนะการมองเห็นทั้ง 3 เงื่อนไขการมองไม่ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าได้แยกออกตามเงื่อนไขการมองแต่ละแบบ ซึ่งหมายความว่า พารามิเตอร์ W_{123} และ D ของการมองผ่านตัวกลางยังคงมีค่าเท่ากับ

การมองโดยไม่ผ่านตัวกลาง ทั้งนี้ก็เพราะว่าการมองผ่านตัวกลางไม่ได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความยากของเงื่อนไขการมอง(Difficulty of Task Condition)ซึ่งประกอบด้วย

5.2.10.1 เวลาที่มองวัตถุเพื่อทำงานการมองเห็น

5.2.10.2 ระยะห่างระหว่างวัตถุ(รายละเอียดของงาน)

5.2.10.3 เงื่อนไขความต้องการข้อมูล

แต่การมองผ่านตัวกลางทำให้สมรรถนะการมองเห็นลดลง เพราะ Visibility Level มีค่าลดลงดังที่กล่าวข้างต้น

เส้นกราฟ W60D30 คือกราฟสมรรถนะการมองเห็นที่คำนวณด้วยแบบจำลองคณิตศาสตร์เพื่อประมาณว่างานที่ใช้ทดสอบสมรรถนะการมองเห็นมีค่าพารามิเตอร์ W_{123} และ D เท่ากับ 0.60 และ 30 ตามลำดับ ซึ่งจากข้อมูลของCIEพบว่า โดยการทดลองด้วยงานการมองเห็นและวิธีการทำงานการมองเห็นที่คล้ายคลึงกันกับที่ใช้ในวิทยานิพนธ์นี้ มีค่าพารามิเตอร์ W_{123} และ D เท่ากับ 0.6 และ 30 ตามลำดับ

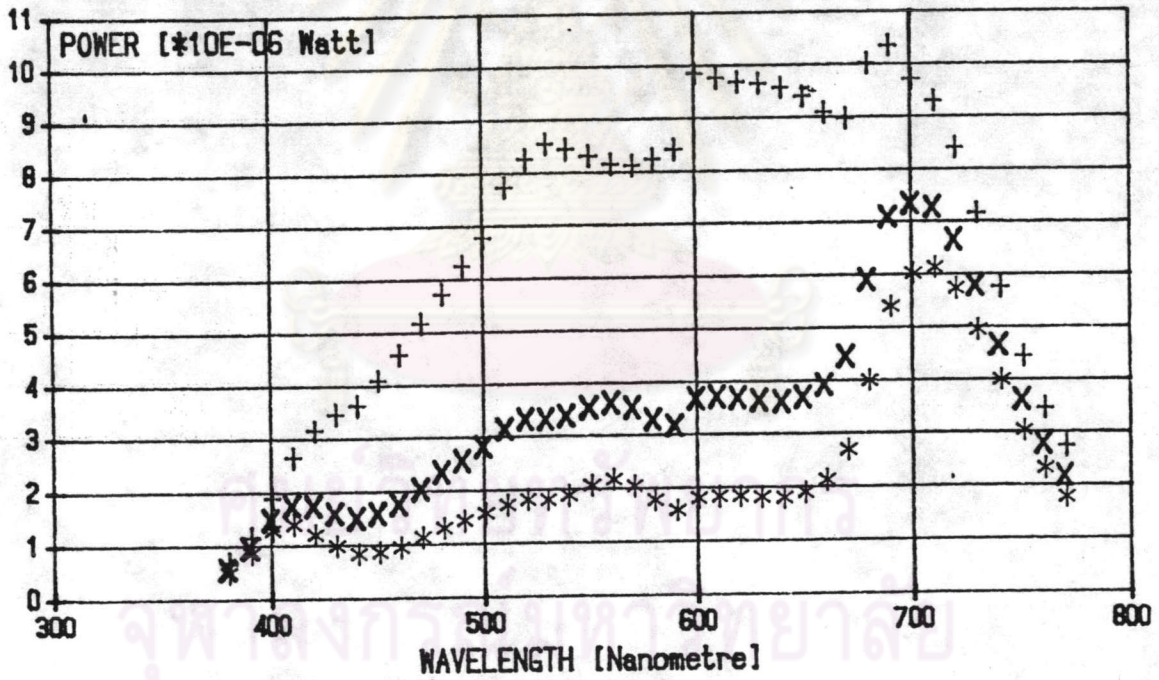

\+ ไม่ผ่านตัวกลาง x ผ่านตัวกลางหนา 3 มิลลิเมตร

* ผ่านตัวกลางหนา 5 มิลลิเมตร

รูปที่ 5.10 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความยาวคลื่น กับ การกระจายพลังงานแสง (Spectral Power Distribution)

5.2.11 กราฟรูปที่ 5.10

รูปที่ 5.10 แสดงการกระจายพลังงานของแหล่งกำเนิดแสงที่ใช้ในการทดลอง จากกราฟพบว่าพลังงานถูกทำให้ลดลงเมื่อเมื่อผ่านตัวกลาง แต่รูปร่างของกราฟการกระจายพลังงานเมื่อผ่านตัวกลางยังคงคล้ายกับกราฟการกระจายพลังงานปกติ

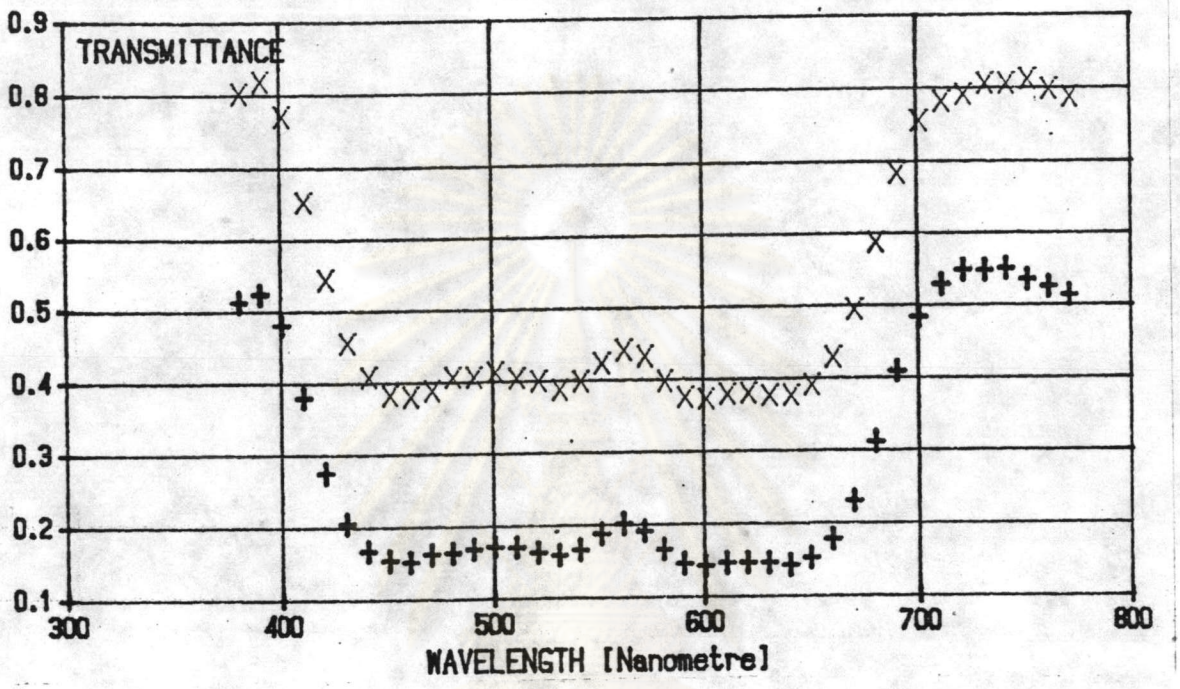

x ตัวกลางหนา 3 มิลลิเมตร * ตัวกลางหนา 5 มิลลิเมตร

รูปที่ 5.11 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความยาวคลื่นกับ กับ
ค่าการผ่านทะลุแสง(Transmittance) ของตัวกลางแต่ละชนิด

5.2.12 กราฟรูปที่ 5.11

รูปที่ 5.11 แสดงค่าการผ่านทะลุของตัวกลางในช่วงความยาวคลื่นที่มองเห็นได้ พบว่าช่วงความยาวคลื่น 380-420 นาโนเมตร(แสงสีม่วง) และ 690-770 นาโนเมตร(แสงสีแดง) ผ่านทะลุตัวกลางได้มากกว่าแสงสีอื่นๆ แต่เนื่องจากการทดลองในวิทยานิพนธ์ ถูกจำกัดให้มีเพียงคอนทราสของความส่องสว่างเท่านั้น คอนทราสของสีจึงไม่ได้ถูกคำนึงถึง ซึ่งกรณีเช่นนี้การมองผ่านตัวกลางทำให้สีม่วงและสีแดงมีความส่องสว่างลดลงน้อยกว่าแสงสีอื่นๆ